

Roos Moggré:

‘Ik maak me zorgen om de toekomst’

Presentatrice Roos Moggré maakt het programma De wereld van morgen. Ze verkondigt de laatste jaren steeds vaker haar mening. Niet alleen over het klimaat, ook over vrouwenrechten.

TEKST: BRAM DE GRAAF BEELD: ROLAND J. REINDERS

S tralend komt Moggré het Amsterdamse restaurant Dauphine binnen. Ze heeft net haar twee kinderen afgeleverd op school en crèche, omdat haar man in het buitenland zit – ze doet alles fiftyfifty, zoals ze later in het gesprek benadrukt. “Ik zit lekker in mijn vel”, verklaart ze haar gemoedstoestand. “Thuis gaat het goed, we zijn gezond. De zware jaren zijn voorbij nu mijn zoontje ouder wordt. Zo voel ik dat echt. Hij sliep slecht en dat trok een wissel op me. Ik ben weer fit. Het scheelt ook dat ik al een halfjaar geen alcohol meer drink. Niet dat ik veel dronk, maar het werkt. Een tip voor iedereen. En daarnaast ben ik met diverse leuke dingen bezig.”

Zoals?

“Naast mijn werk voor *Een Vandaag* schrijf ik een boek. Best spannend en ingewikkeld. Ik interview daarvoor bekende mannen over hun mentale uitdagingen en hoe ze daarmee omgaan. Toen ik een keer tafeldame was bij *De wereld draait door* raakten Matthijs van Nieuwkerk en psycholoog Erik Scherder in gesprek over paniekaanvallen. Matthijs vertelde dat hij nooit hulp had gezocht. Zelf had ik er rond mijn dertigste last van en het viel me op dat ik heel anders ermee was omgegaan ▶

*'Inmiddels durf ik me uit te spreken,
ongeacht wat anderen daarvan vinden'*

PASPOORT

Naam: Rozemarijn (Roos) Moggré

Geboren: 6 juli 1981 in Strijen

Privésituatie: Getrouwd met presentator Donatello Piras, twee jonge kinderen

Opleiding: Opleiding journalistiek in Zwolle en Utrecht, internationale betrekkingen in Utrecht

Carrière: Begon bij Radio M, later RTV Utrecht, eerst als radioverslaggeefster, daarna als tv-verslaggeefster en -presentatrice. Werd in 2008 presentatrice van het *Jeugdjournaal* en later, in september 2012, van het *Journaal*. Stapte in 2014 over naar WNL, voor *Goedemorgen Nederland*. Presenteert sinds 2018 voor Avrotros *EenVandaag*. Maakt daarnaast radio en heeft een column in het tijdschrift Linda.

◁ dan zij. Ik dacht: interessant. Mannen hebben blijkbaar het idee dat ze niet zwak mogen zijn. Mijn boek is een pleidooi voor succesvolle mannen om eerlijk te zijn over hun problemen. Dat doet niets af aan hun status.”

Koos jij niet ooit op de School voor Journalistiek voor het vak televisie en radio omdat schrijven jou zo eenzaam leek?

“Dat klopt. Maar ik heb schrijven wel altijd heel leuk gevonden. Ik heb nu de ideale combinatie gevonden. Enerzijds de interactie op tv, anderzijds het eenzame van dat schrijven. Ik heb een kantoor hier vlakbij en als ik niet naar Hilversum hoef, zit ik daar hele dagen te tikken. Laatst heb ik me zelfs een weekje teruggetrokken in een Gronings vakantiehuisje. In alle rust, zonder kinderen. Ik zat helemaal in een flow. Zo tof.”

Tussendoor maakte je *De wereld van morgen*. Waarom vond je het belangrijk dat te doen?

“De wereld verandert snel door het klimaat. Als moeder maak ik me zorgen over de toekomst van mijn kinderen. Wat laat ik achter? Wat kan ik zelf doen? Ik zal geen prijs winnen voor de groenste presentator van het jaar: ik rijd geen elektrische auto, want een goede is duur. Eigenlijk zou ik met de trein moeten reizen naar Hilversum, maar wil ik hen na *EenVandaag* nog kunnen instoppen en voorlezen, red ik dat niet zonder die auto. Het zijn ingewikkelde keuzes. We hebben wel alle tuintegels vervangen door groen en een regenton aangeschaft, proberen minder vlees te eten en in de stad vaker de fiets te pakken. Ik doe mijn best.”

Wat was voor jou een eyeopener bij dit programma?

“We filmde in een wijk in Barcelona waar auto's werden geweerd en veel bomen waren geplant. Ze hanteerden daar de ‘3-30-300-regel’. Als mensen vanuit hun huis drie bomen zien, als 30 procent van de buurt groen is en er binnen 300 meter

een park ligt, gaat de kwaliteit van hun leven omhoog en leven ze langer. In de bouwdrift zijn we de leefbaarheid van onze omgeving vergeten. In Barcelona waren ze eerst fel tegen die verandering. Maar nu vinden ze het geweldig, want ze merken het verschil. Zelf heb ik op veel plekken in de stad gewoond waar ik geen enkele boom vanuit mijn raam zag. We moeten een omslag maken. Ook ik. Vaak koos ik zonder na te denken voor het persoonlijk belang in plaats van het algemeen belang. Zoals een lange vliegreis maken omdat ik graag op uitwisseling wilde naar de Verenigde Staten.”

Zou jij ook de A12 blokkeren bij Den Haag?

“Ik vind dat ingewikkeld in combinatie met journalistiek. Ik ben meer een duider dan een activist. Ik gebruik daarvoor mijn Linda-column of verkondig mijn mening in een talkshow. Behalve als het gaat over feminisme. Daarin ben ik wél activistisch.”

Je groeide op in de Bijbelgordel waar de rol van man en vrouw vaak allesbehalve gelijk is. Is daar het zaadje daar geplant?

“We waren een klassiek Nederlands kerkelijk gezin. Mijn vader werkte, mijn moeder zorgde voor de vier kinderen en deed het huishouden. Daar heb ik veel respect voor, ik zou dat echt heel zwaar vinden. Mijn moeder beschouwt onze kindertijd nog altijd als de mooiste periode van haar leven. Thuis was er veel ruimte voor discussie en eigen meningen. Mijn zus en ik mochten tot laat uitgaan. Het was er allesbehalve beklemmend. Maar die Nederlands gereformeerde kerk vond ik wel beklemmend. Het verbaasde me dat daar allemaal mannen zaten die het zo goed wisten, de vrouwen moesten voor mijn gevoel hun mond houden. Ik voelde me daar niet thuis. Het riep ook veel vragen bij me op. Op catechisatie vroeg ik aan de dominee: ‘Waarom mag ik geen seks voor het huwelijk hebben?’ Hij kwam met het verhaal dat liefde moet groeien. Maar ik wilde me in die liefde storten, zonder nadenken mijn

'Ik ben niet de groenste
presentator, maar ik doe
mijn best'

gevoelens volgen. Ik was het voortdurend on-
eens. Ik wist al jong: na de middelbare school
wil ik graag ontdekken wat er nog meer is in
de wereld"

Wat was de droom?

"Het onbekende was al genoeg, denk ik.
Thuis keken we elke zondag naar *De plantage*
met Hanneke Groenteman. Het wakkerde
de interesse voor journalistiek aan. Op mijn
zestiende zat ik al op kamers. Ik heb enorm
genoten van mijn studentenleven en van die
studie-uitwisseling in Amerika. Er was nog
geen mobiele telefoon, ik was echt weg. Af en
toe belde ik naar huis dat alles oké was, en liet
vervolgens weken niets van me horen."

Wat wilde je met die journalistiek?

"Het belangrijkste vind ik dat mensen
gehoord worden. Ik wil oog hebben voor mis-
standen. En dingen veranderen. Ik doe het
vanuit een soort heilig vuur, niet per se om
geld te verdienen. En of dat nu naastenliefde
is, zoals in de Bijbel staat? Misschien. Heb
ik toch iets overgehouden van die kerkelijke
opvoeding."

Het valt op dat je de laatste jaren steeds meer uitspreekt. En dan met name, zoals je al aangaf, als feministe.

"Door mijn Linda-column heb ik nog meer
een stem gekregen. Soms ben ik daarin best
open over mijn privéleven, maar daar heb ik
geen enkele moeite mee. Ik ben nu 42 en heb
het zelfvertrouwen om te schrijven wat ik
belangrijk vind. Het interesseert me niets wat
anderen daarvan vinden. En in de talkshow
spreek ik me inderdaad uit. Zoals bij *Jinek*
over de machocultuur bij *Studio sport*. Toen ik
bij de NOS werkte, kwam ik liever niet op die
afdeling. Ik heb ook op andere plekken veel
schofterig gedrag meegemaakt, mannen
gingen echt over grenzen heen. Ik wil nu
eerlijk zijn, want er moet iets veranderen.
Want ik wil niet dat mijn dochter later als
stagiaire op een werkbordel in haar kont
wordt geknepen. Dat zou toch op z'n minst
mogelijk moeten zijn?"

**De wereld van morgen | dinsdag | 20.35
AVROTROS | NPO 1**